ANUL XI. No. 1155 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 16 Ianuarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIONY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Inaugurarea terenului municipal de sporturi de iarnă

Asistenţa. Discursurile

Intr'un număr recent am arătat frumoasa iniţiativă a d-lui Dem. I. Dobrescu, primarul general al Capitalei, de a înzestra Capitala cu un teren de ski.

Cu un fast deosebit a avut loc eri inaugurarea terenului de ski situat în «Valea plângerii» la poalele dealului «Văcăreştilor», în spatele arenei de sport «Voevodul Mihai».

Sportivii cari au asistat — peste 5000 — au rămas surprinşi de descoperirea făcută şi de amenajarea adusă de primărie.

Pârtia se întinde pe o lungime suficientă ca să îngădue construirea comodă a terenurilor pentru trei secţiuni:

1) ski pentru începători; 2) ski pentru grupa de perfecţionare; 3) un loc îngrădit rezervat pentru săniuţe.

Conducerea technică a pârtiei o are d. Iuliu Moldoveanu dela O. N. E. F. fost instructor la şcoala de ski din Predeal.

După un curs de o săptămână elevii şcolii de ski vor depune un examen în faţa unei comisiuni, în care vor figura d-nii: Dem. I. Dobrescu, col. V. Bădulescu şi maior Hergot dela O. N. E. F.

ASISTENŢA

La inaugurare au asistat d-nii: Dem. I. Dobrescu, primarul general al municipiului, Chiriţă Vasilescu, primar al sectorului de Albastru, Andrei Ionescu, Manole Constantinescu, consilier sect. III Albastru; Friedman, cons. comunal sect. II Negru, Neagu Boerescu, preş. federaţiei de sporturi de iarnă; maior Hergot, şeful serviciului de propagandă la O. N. E. F.; prof. Cezar Miron, căp. C. Dumitrescu, secretar general al Rombolului, av. Ştefan Călin, Eufem Mihăileano, lt. Chinie, arh. Octav Doicescu, V. Braida, D. Xifando, etc. etc.

CUVANTARILE

D. Manole Constantinescu ia cuvântul în numele sect. III Albastru aducând mulţumiri d-lui primar general care în orice ocazie a arătat că e un edil sportiv. Pe lângă cele patru arene sportive cât şi cele trei stranduri comunale, Capitala este înzestrată astăzi şi cu un teren pentru sporturi de iarnă.

D. prof. Cezar Miron, din partea grupării «Voevodul Mihai», mulţumeşte în numele asociaţiunii pe care o conduce pentru felul cum d. Dem. I. Dobrescu înţelege să dea desvoltare sportului în Capitală.

D. avocat L. Brunu laudă opera d-lui Dem. I. Dobrescu ca edil şi sportiv.

D. maior Hergot dela O. N. E. F. felicită pe d. primar general, pentru realizarea unicului teren de ski din Capitală. Mărturiseşte că nu se aştepta la afluenţa de skiori, ţinând seama că nu se făcuse nici un fel de propagandă.

D-sa arată importanţa skiului din punct de vedere pur sportiv, din punct de vedere al ştiinţelor naturale şi înşiră nenumăratele foloase cari se trag de pe urma acestei ramuri sportive.

Deasemenea d-sa relevă munca neobosită depusă de d. col. Virgil Bădulescu, directorul O. N. E. F., pentru realizările dela Predeal, Sinaia, Braşov, Vatra Dornei şi R. Vâlcea.

DISCURSUL D-LUI DEM. I. DOBRESCU

D. primar general spune următoarele:

In societatea modernă s'a produs o mare revoluţie în ideile asupra vieţii. De unde timpurile vechi, preparau pe om pentru moarte, timpurile noastre vor să-l pregătească pentru viaţă. Individul vrea azi să trăiască toată viaţa pământească. Dar din cauza greutăţilor vremurilor noastre, lupta pentru viaţă a devenit o muncă silnică pe viaţă... Ca să ne preparăm pentru o astfel de viaţă care cere multă energie, trebue să ne întărim corpul. Ne trebue sănătate deplină.

Sănătatea omului rezolvă multe din problemele vieţii. Ea ne dă energia luptei, într'o luptă care este şi de inteligenţă şi de rezistenţă.

Deaceea avem datoria să dăm cetăţeanului posibilitatea de a duce o viaţă sănătoasă.

Sportul la noi este iubit tot atât de mult ca şi la toate popoarele. N'a fost totdeauna codrul frate cu românul? Adică n'a iubit românul în toate vremurile natura şi frumuseţile ei?

Suntem fericiţi că am dărâmat încă o legendă pentru că în toate părţile unde am dat prilejul a fost o adevărată invazie de cetăţeni: în parcuri, pe lacuri, pe câmpurile de sport şi ori unde i-am deschis porţile vieţii în mijlocul naturii.

Mulţumesc celor cari au spus cuvinte atât de frumoase pentru mine şi anunţ pe toţi specialiştii sportului că pot uza şi abuza de mine ca de un adept devotat al sportului.

Am cerut specialiştilor să-mi dea un regulament şi să-mi arate unde putem deschide academia noastră de sporturi, după cum am văzut în toate oraşele civilizate. Orice sacrificiu îl cred bine plasat pentru că un cetăţean sănătos face tot atât de mult cât un cetăţean cult.

Declar deschis câmpul de ski din oraşul Bucureşti şi vă promit că voi şti să răspund nevoilor cetăţenilor pentru sport, pe care le arată numărul atât de mare în care ei au venit aci.

*

După cuvântare asistenţa s'a îndreptat către pârtia de săniuţe şi ski, unde d. Neagu Boerescu, preşedintele Federaţiei de sporturi de iarnă, a mulţumit iniţiatorilor şi a făgăduit tot sprijinul federaţiei, pentru o cât mai bună amenajare şi utilizare a terenului.

Apoi peste cincizeci skiori s'au avântat în vale, dând impresia că ne găsim la... Saint Moritz. Chiar săniuţele au intrat în activitate şi însuş d. primar general, solicitat fiind de o simpatică sportsmenă, a făcut o coborâre cu bobul, într'un vacarm de aplauze al asistenţei.

MIH. DRAGOIU

România la campionatele europene de hockey pe ghiaţă

In ultima sa şedinţă Federaţia de hockey a luat o decizie de o importanţă capitală. Potrivit acestei hotărâri, România va participa la campionatele europene de hockey pe ghiaţă cari se vor disputa între 10 şi 18 Februarie, la Praga.

Formaţia care ne va reprezenta n'a fost încă desemnată. S'a făcut însă o primă selecţie, din care urmează să se alcătuiască echipa definitivă. Iată jucătorii selecţionaţi:

Portari: Raţiu şi Danielopol.

Fundaşi: Şerban Grant, Polizu, Tucker,

Inaintaşi: Cantacuzino, Pierre Grant, Anastasiu şi Botez.

Vor mai face deplasarea probabil şi Sabău (Cluj) şi Rabinovici (T. C. R.) sau Buia (T. C. R.)

In privinţa acestora însă, nu s'a luat încă o hotărâre definitivă.

In orice caz, evenimentul cumulează o importanţă particulară şi va verifica la Praga progresele pe care hockeyul român le-a făcut în ultimul timp cu paşi enormi.

O conferinţă româno-maghiară la Viena?

Cercurile conducătoare din Europa centrală par a se interesa de litigiul româno-maghiar. Atât cehii cât şi austriacii — pe cât se pare — sunt gata să-şi ofere bunele lor oficii de mediaţiune.

Se şopteşte că Budapesta nu ar fi de loc străină de această bruscă reapariţie pe ordinea de zi internaţională a litigiului ce ne interzice raporturile cu vecinii noştri.

Având în vedere apropiata reîncepere a activităţei sportive, lucrul se explică...

*

Ştiţi că pentru lichidarea chestiunei jucătorilor legitimaţi (Auer, Strock, Baratki) şi a stingerii datoriilor contractate înainte de convenţia din Martie 1930 se instituise o comisie mixtă care urma să lucreze la Budapesta şi... care nu s'a întrunit până acum.

Ei bine, Federaţia Maghiară printr'o notă trimisă recent, întreabă Rombolul dacă ar accepta ca comisia să se întrunească la Viena în loc de Budapesta.

Ungurii legitimează această schimbare de loc prin faptul că tot la Viena urmează să se ţină şi şedinţa comitetului Cupei Europei pentru amatori, şedinţă în care bucata de rezistenţă o oferă chestiunea matchului nejucat România — Ungaria.

Legătura între şedinţa comitetului Cupei şi lichidarea litigiilor vechi o fac ungurii, prin prezenţa la Viena a profesorului Pelikan, membru în acel comitet şi în acelaş timp arbitru în chestia litigiilor vechi.

Vecinii noştri afirmă că doresc să vadă dintr'o dată toate litigiile rezolvate.

Dorinţa lor este legitimă. Noi nu avem de ce ne opune.

Faptul că ungurii speră într'o mai lesnicioasă împăcare a lucrurilor la Viena decât la Budapesta, nu poate întru nimic să ne stânjenească.

Din contra, vom fi scutiţi astfel de anumite obligaţiuni protocolare, impuse oaspeţilor.

Nu putem anticipa asupra răspunsului Rombolului.

Credem totuşi că propunerea maghiară ar trebui acceptată.

ARGUS.

Anchetele noastre

De vorbă cu d. August Conţ Gusty

Preşedintele Olympiei despre: trucul desfiinţărei carantinei, divizia naţională, profesionism şi amatorism, conflictul oficial la ordinea zilei şi campionatul categoriei de onoare

Preşedintele Olympiei este un om nou în sport. Nou, în senzul că nu a început să activeze decât de foarte puţină vreme în rândurile conducătorilor de club, deşi mişcarea sportivă îl pasionează de foarte multă vreme. Dar, pentru mentalitatea specifică a celor ce alcătuesc aşa zisa familie sportivă, faptul că eşti nou venit în rândurile ei, incumbă anumite rezerve. Aidoma familiilor adevărate, în cari arborele genealogic stabileşte o erarhie a rubedeniilor care se resimte în toate legăturile dintre ele...

Pentru noi, preşedintele Olympiei nu este nou, nici la propriu nici la figurat. Şi în special în această din urmă ipostază, mai ales după convorbirea în care a relevat o adâncă înţelegere a tuturor chestiunilor cari frământă actualitatea footballului românesc.

Om de afaceri mai întâiu şi apoi de sport, d. Gusti ştie să sesizeze latura comercială a sportului. Situaţia sa socială şi mai ales categoria din care face parte clubul său, îl depărtează evident de orice suspiciune...

In cadrul anchetei noastre printre preşedinţii de club, d. Gusti ne-a spus lucruri interesante.

REMINISCENŢA UNUI TRUC

Deşi în mod logic ar trebui să fiu contra Diviziei Naţionale, conştiinţa îmi impune să-mi exprim toată satisfacţia pentru înfiinţarea ei. Spectacolul sportiv a devenit mai interesant, masselor li se oferă calitate mai bună şi sunt toate şansele ca de pe urma variatelor matchuri pe cari le procură Divizia Naţională, să se creieze un public mai numeros, care să asigure, o eră de prosperitate cluburilor din această categorie.

Dar ceiace regret — şi este un regret pe care-l exprim tardiv prin presă — dar pe care l-am exprimat acolo unde trebuia, încă de mult, este că divizia naţională s'a pornit cu un defect moral, cu un păcat original...

S'a renunţat la carantina legală a jucătorilor, printr'o decizie instantanee, dar despre care aveau cunoştinţă cei câţiva pontifi interesaţi şi deţinători în acelaş timp ai secretelor zeilor. Astfel, că atunci când această măsură a fost aplicată desigur în vederea întâlnirii echipelor din Divizia Naţională, pontifii în chestiune aveau la dispoziţie jucători pe cari în mod normal nu i-ar fi putut avea.

Suspendarea carantinei a fost o măsură bună, dar nu trebuia făcută de aşa manieră încât unii să tragă foloase, iar alţii ponoase...

«Acesta este păcatul iniţial al Diviziei Naţionale. Incolo, n'am nici o obiecţiune de făcut.

— Năzuiţi intrarea în divizie, sau nu vă interesează această categorie?

«Ar fi să mint dacă aşi spune că Olympia nu are ca ţel principal cucerirea campionatului şi trecerea în divizia naţională. De altfel în campionatul de toamnă al onoarei suntem la egalitate de puncte cu Macabi, leaderul clasamentului. Numai că nu văd cum ar putea Olympia, în eventualitatea atingerii ţelului despre care vorbeam, să facă faţă complexului de greutăţi ale Diviziei. A figura normal în această categorie, implică neapărat existenţa unei echipe alcătuită din jucători cari să poată face oricând o deplasare în ţară. Ori, JUCATORII OLYMPIEI SUNT TOŢI AMATORI, au slujbe în cari nu sunt sinecurişti şi astfel deplasările sunt lucruri extrem de dificile. Cât de uşor este pentru un club care-şi renumerează, direct sau indirect jucătorii, să plece în turnee, să participe în competiţiuni de durată, oricând şi oriunde...

CRIZA FEDERALA

Chestia la ordinea zilei, amuzanta întrecere dintre U. F. S. R. şi F. R. F. A. care distrează de atât amar de vreme pe spectatorii neplatnici de pe tot întinsul României, devine interesantă dacă e privită prin prizma celora cari au în mână adevăratele frâne al sportului românesc: preşedinţii de club.

De aceia, n'am omis să cerem şi d-lui Gusty părerea în această chestiune.

D-sa ne-a răspuns:

«Părerea mea este că s'a făcut cel mai mare rău ce se putea face footballului românesc şi sportului în general. S'au dat proporţii inadmisibile unui incident care trebuia neapărat circumscris în cadrele restrânse ale celor două foruri în conflict.

«S'au spălat cămăşile murdare în văzul lumii scârbite de ceiace i-a fost dat să vadă.

«Publicul spectator vine la football atras de frumuseţea spectacolului, de nobleţea scopului pe care-l urmăreşte viaţa în aer liber. Spectatorul nu trebue să vadă ceiace se petrece în culise. El trebue ţinut departe de bucătăria unde se fac bucatele şi unde adesea bucătarii îşi trântesc la supărare cu lingurele în cap...

URMARI INERENTE

«Dacă nu se ţine seamă de faptul că sportul nu trebue arătat decât în părţile sale bune, nu se poate obţine decât un singur rezultat: **decadenţa iremediabilă.** Şi ca exemplu plastic: luptele greco-romane.

«Acest sport foarte agreiat pentru frumuseţea lui clasică, a atras la început marile masse. Circul Sidoli era neîncăpător pentru publicul care ţinea să vadă întrecerile dintre cutare sau cutare campion, deşi în fond toate luptele erau aranjate mai dinainte, adică se ştia — de cei iniţiaţi bineînţeles — cine va învinge. S'a întâmplat însă că într'un «campionat», pentru nu ştiu care trofeu, luptătorii să se certe între ei şi povestea cu aranjarea matchurilor să iasă la suprafaţă. Ori, din acel moment sportul luptelor era definitiv compromis. Publicul a încetat de a mai veni şi deşi calitativ luptele nu erau mai puţin interesante ca înainte, «marile» întâlniri se disputau doar în faţa managerului consternat şi a arbitrului care fluera a pagubă...

«Publicul nu trebue să cunoască activitatea de bucătărie, fie că e bună, fie că e rea.

«Tare mi-e teamă că se va petrece cu footballul la fel ca şi cu luptele, deşi situaţia diferă. Greşala iniţială, este însă una şi aceiaşi.

UN CAZ ELOCVENT

«Pot să vă dau chiar un exemplu edificator în această privinţă.

«Fratele meu este profesor la Brăila. Nu a fost niciodată pe un teren de sport şi nu cunoaşte mişcarea sportivă decât atât cât o poate cunoaşte un dascăl din contactul zilnic cu elevii săi.

(Continuarea în pagina III-a)

Hubert şi Papana la campionatul mondial dela Schreiberhau

In urma succeselor obţinute de România la Olympiada dela Lake Placid, federaţia germană de sporturi de iarnă a invitat România să participe la campionatul mondial dela Schreiberhau, pentru boburi de 2 persoane.

Echipa României a fost alcătuită din căp. Hubert şi loc. Papană. Formaţia echipei este aceiaş care ne-a reprezentat în America.

Deplasarea se va face după concursurile dela Sinaia.

Fondurile necesare călătoriei au fost puse la dispoziţie de federaţia sporturilor de iarnă, aşa încât deplasarea este sigură. Antrenamentul echipei a început depe acum la Sinaia.

Data campionatului este la începutul lunei Februarie. Astfel că cei doi concurenţi români mai au timpul să facă un asiduu antrenament la Sinaia.

Dai fiind că cei doi ofiţeri români, deţinători ai recordului Olympic la bobul de două persoane şi-au făcut o specialitate din coborâri în bob cu echipaj redus, este mai mult ca sigur că vom fi strălucit reprezentaţi la campionatele mondiale dela Schreiberhau.

Iniţiativa organizărei marilor concursuri

Cu ocazia congresului studenţesc, dela Braşov, urma să aibă loc şi o consfătuire a delegaţilor sportivi de pe lângă centrele universitare. Această consfătuire nu a putut avea loc, din cauză că la congres nu au fost prezenţi delegaţi, cunoscători în materie de sport.

Pentru acest motiv s'a luat iniţiativa de a se convoca la Cluj pentru jumătatea lunei Februarie o adunare a reprezentanţilor autorizaţi, ai centrelor: Bucureşti, Iaşi, Chişinău, Cernăuţi, Cluj, Oradea şi Timişoara, cu care ocazie se vor discuta trei importante chestiuni, în legătură cu viaţa sportivă universitară.

Prima problemă, care va fi abordată, va fi: *organizarea mişcării sportive în centrele studenţeşti,* chestiune vastă şi importantă, în acelaş timp.

A doua problemă, va fi: *organizarea campionatelor universitare ale României pe anul 1933.* Din anul 1929 studenţii noştri nu au mai avut o manifestaţiune a lor; încercările lăudabile de anul trecut nu au putut reuşi, dat fiind că ele au fost organizate în pripă, fără o pregătire şi ignorându-se posibilităţile fiecărui centru.

Consfătuirea dela Cluj, având experienţa trecutului, îşi va da tot interesul pentru a pregăti cât mai bine aceste grandioase concursuri, cari nu pot face decât cinste elitei noastre intelectuale.

Insfârşit cu ocazia întrunirei dela Cluj se va discuta şi *eventuala participare a României la Olympiada studenţească dela Turino* ce va avea loc în Septembrie. Se vor discuta posibilităţile materiale, singura dificultate în realizarea acestei deplasări, căutându-se a se găsi modalităţile cât mai practice, pentru ca studenţimea română să ia parte la această impunătoare manifestaţiune sportivă.

Consfătuirei dela Cluj i se va da o deosebită importanţă, ea fiind se pare începutul unei organizări serioase a vieţei sportive universitare, un pas înainte spre realizarea unui Oficiu Universitar de Sport.

Adunarea va fi pusă sub auspiciile U. N. S. C. R. (departamentul sporturilor) şi vor fi invitaţi a prezida şedinţa domnii profesori: Silviu Dragomir şi E. Haţiegan, animatorii mişcării sportive universitare din Cluj.

Vom reveni cu noi amănunte asupra acestui deosebit de important eveniment în viaţa sportivă a studenţimii noastre.

Shot-bară-goal!...

Planul

Toţi preşedinţii de cluburi sunt simpatici. E cert.

Dacă s'ar apuca să facă cineva însă clasamentul preşedinţilor, în ordinea simpatiei pe care o radiază, d. Gusty ar fi cu siguranţă în cap. Are un fel al său de a vorbi. O afabilitate proprie. Şi mai presus de toate, o discreţie — în ceeace privesc planurile de viitor ale Olympiei — vecină cu misterul.

— «Ce perspective noui, d-le Gusty?

— «La Olympia?

Şi ca şi cum subiectul acesta l-ar înspăimânta, preşedintele Olympiei se afundă de obiceiu într'un mutism din care abia-i poţi smulge un singur răspuns. Mereu acelaş.

— «N'avem bani, domnule. Suntem săraci!»

Odată pentru a-i forţa limbuţia l-am luat repede:

— «Am aflat că aduceţi un antrenor străin!»

D. Gusty a zâmbit discret. (Tot discret). S'a gândit probabil dacă să-mi divulge sau nu taina şi mi-a şoptit abia perceptibil:

— «Antrenor nu aducem. Dar am un plan...»

Şi după o nouă pauză:

— «Mai mult decât un antrenor!»

Trecuseră de atunci aproape două săptămâni. Uitasem fireşte de «planul», pe care mi-l anunţase d. Gusty ca şi de antrenorul inventat de mine) al Olympiei. Coboram pe bulevard spre «Gazetă». In faţa «Capitolului», cineva mă prinse de braţ. D. Gusty.

— «S'a făcut!»

— «Ce s'a făcut?»

— «Planul! Nu ţi-am spus că am un plan?

Mă bătu superior pe umăr, îşi destinse picioarele (ca şi când ar fi vrut să tragă un shot), şi mă împinse înăuntru:

— «Vino să vezi!»

Intrarăm în cinema.

Pe pânză, jurnalul «Fox» prezenta aproape complect matchul Anglia—Austria. Iar în fundul sălii, echipa Olympiei (cu rezerve cu tot) studia jocul, şi lua notiţe.

— «Până nu 'nvaţă nu le dau drumul! îmi explică d. Gusty. Şi la primăvară, mai vorbim noi cu Macabi!»

Işi strânse satisfacţia într'un zâmbet, mă bătu din nou pe umăr, şi-şi regăsi vechia formulă:

— «Nu ţi-am spus că am planul meu?...

Simple deraeri

Nu este vorba fireşte de aceia de acum câteva zile, din Gara de nord: Deşi — aceia despre care vrem să vorbim — tot deraere este, şi tot de C. F. R. provocată.

..De clubul C. F. R. însă.

Astă toamnă, când bântuia epidemia turneurilor în străinătate, concomitent cu echipele cari anunţau că pleacă (şi plecau într'adevăr), o mulţime de cluburi (contaminate subit) ameninţau cu fel de fel de turneuri.

GLORIA C. F. R. de pildă, din Arad, pretindea că a perfectat câteva angajamente cari îi vor stabili gloria de a fi prima echipă roş-galben şi albastră care a jucat în Anglia.

Mai înainte de a fi plecat spre Marea Mânecii însă, s'a dovedit că turneul arădenilor era apă de ploaie.

Centrala ceferistă Bucureşti nu se putea lăsa garată pe o linie moartă de subalternii din Ardeal. Evident. Două zile dupăce prin «Morse» arădenii difuzaseră plecarea lor în Anglia, C. F. R.-eul Bucureşti i-a şi pălit deci cu traversa unui proect pe linie dublă: turneu în Franţa şi Germania. Dus şi întors.

— «Adevărat? am cerut confirmarea d-lui Bauer, acarul mişcării ceferiste din Bucureşti.

D. Bauer şi-a dresat importanţa unui şef de gară în clipa când primeşte defilarea unui accelerat (care nu opreşte la el în staţie).

— «Când spunem noi...!»

— «Dar văd că deocamdată sunteţi în turneu la Craiova.

— «Simplă haltă, domnul meu. Simplă haltă!»

Era vorba ca expediţia să pornească la 15 Ianuarie. Adică eri.

N'am auzit însă de nicio garnitură ceferistă expediată spre graniţă.

Se pare deci, că deşi pus pe roate, turneul C. F. R. n'a primit încă «liber». Ca şi la Arad. Un nou plan deci care sare depe linie...

La C. F. R. deraerile sunt curente.

In familiee

Sâmbătă seara a avut loc matchul de hockey Bucureşti — Cluj.

In poarta Bucureştilor a jucat d. *Arthur Vogel.* Iar cronica matchlui, în «Dimneaţa» de eri este semnată de d. *Alphonse Vogel* care zice despre mai sus numitul:

«Arthur Vogel a apărat în fiecare repriză câte o lovitură... pentrucă nu i s'a tras mai mult la poartă». «Confratele» ar fi preferat desigur un debut mai activ...»

...D. Alphonse Vogel făcând critica confratelui Arthur. Şi frate şi confrate.

Simpatică familie!...

CASTOR